

Nekaj osnovnih podatkov o župniji

ŽUPNIJA TRZIN
HABATOVA 15
1236 TRZIN
T: (059) 028-587,
dr. Bogdan Dolenc:
01/564 45 19
TR: SI56 2420 0906
3383 497, Raiffeisen Bank
E: zupnija.trzin@rkc.si
www.zupnije.rkc.si/trzin
IŠ: SI92257321
MŠ: 5912261

»Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.« (Lk 2, 14)

Če župnika ni doma, vse svoje želje lahko sporočite tako, da jih napišete na listek in ga vržete skozi režo. Lahko pošljete tudi email ali pokličete po telefonu. Najbolj gotovo me dobite po svetih mašah. Sicer pa sem vedno rade volje na »voljo« za pomoč, če bo le mogoče.

Večkrat se zgodi, da marsikdo sprašuje stvari in išče informacije, ki so že objavljene. Predvsem prosim, da si dobro ogledate našo spletno stran, kjer najdete vse osnovne informacije:

- o krstih in krščevanju,
- o porokah,
- v primeru, da zbolijo vaši najbližji ali če se srečujete s smrtjo najbližjih,
- o raznih skupinah v naši župniji,

»Sveta noč, blažena noč...«
(F. Gruber)

- še o drugih podatkih župnije,
- o verouku,
- o aktualnem dogajanju v župniji in še o mnogih drugih stvareh.

Večkrat marsikdo išče tudi pomoč. Najbolje bo, da v primeru potrebe pokličete:

1. tel. št.: **031-403-594, 564-17-56** ali **059-028-587 (g. župnik)**

2. e-naslova: **anica.batis@gmail.com** ali **zupnija.trzin@rkc.si**

Pa še informacija za tiste, ki želite denarno pomagati. Vaših prispevkov bomo veseli na TR Župnijske Karitas:
02305-0253395295.

Čiščenje & Krašenje cerkve

Jemčeva ulica od št. 30 do konca — 10. 01. 2009

Habatova ulica — 17. 01. 2009

Za hribom in Grajska ulica — 24. 01. 2009

Ljubljanska ulica in Kmetičeva ulica — 31. 01. 2009

Ul. Pod gozdom — 07. 02. 2009

Lobodova ulica in Partizanska ulica — 14. 02. 2009

Ul. Kamniškega bataljona in Cankarjeva ulica — 21. 02. 2009

Župančičeva ulica in Ploščad dr.Tineta Zajca — 28. 02. 2009

Izdala Župnija Trzin, Župnijski urad Trzin,
Habatova 15, Trzin. Odg. Boštjan Guček, žpk.

GLASILO ŽUPNIJE SV. FLORIJANA V TRZINU

December, 2008
Leto 1, št.: 6

»Dete nam je rojeno, sin nam je dan!« (Lz 9,5)

BOG NAS JE PRVI OBDARIL

Zakaj je božič najbolj priljubljen praznik in ga praznujejo ljudje skoraj vseh prepričanj? Morda zato, ker je to praznik preprostosti. Iz našega tako neskončno zapletenega sveta nas prestavi v najpreprostejše okolje, v najbolj vsakdanji dogodek – rojstvo otroka. Pomaga nam doumeti, da je vsako rojstvo človeka nekaj velikega in svetega. Kliče nam v spomin, da je bilo vsakemu od nas življenje podarjeno. Vabi nas k hvaležnosti tistim, ki so nam ga posredovali.

Za verujoče je seveda Jezusovo rojstvo še veliko več – je prihod Boga na svet. »To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli,« je rekel angel pastirjem. Otrok je znamenje Boga, ki postane za nas čisto majhen. Bog ne prihaja k ljudem z močjo, ampak kot nemočen otrok, potreben naše pomoči in skrbi. Ne prihaja, da bi nas premagal z močjo, ampak prosi za našo ljubezen. Postal je majhen, da bi ga mogli vzljubiti, kajti otroka ni mogoče odklanjati, še manj sovražiti.

Bog je postal otrok, da bi bil čim bolj oprijemljiv in dosegljiv. S tem nas tudi uči ljubiti majhne, šibke, predvsem otroke. V mislih imam trpeče, lačne in zlorabljene otroke. Otroke, ki beračijo, ki ne doživljajo ljubezni, otroke, ki so jim v roke potisnili puške. Otroke, rojene in nerojene, ki jim svet odraslih ne pusti živeti, ki zanje ni prostora pri obloženih mizah človeštva.

Božič je praznik obdarovanja. Med vsemi temi darovi, potrebnimi in nepotrebnimi, ne pozabimo, da je Bog prvi postal za nas dar, dar vseh darov. Bog nas je v teh dneh edini zares obdaril. Dal nam je najdragocenejšo – svojega Sina. Več nam ni mogel dati.

Da bi doživeli to preprosto lepoto božiča in veselje ob božjem prihodu na svet in da bi On vodil vaše korake po poti miru in sreče skozi leto 2009, vam vsem želiva

župnik Boštjan Guček
in duhovni pomočnik Bogdan Dolenc

Voščilo škofov za božič in novo leto

Bogoslužje božičnega praznika je vabilo k veselju. »*Ne bojte se, glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus Gospod*« (Lk 2,10–11), je rekel angel pastirjem.

Tudi mesijanski spev preroka Izaija naznanja osvoboditev iz sužnosti, od zunanjih in notranjih zatiralcev. Izraelsko ljudstvo je hodilo v temi, bivalo je v deželi smrtne sence in potem zagledalo veliko luč (prim. Iz 9,1–3).

Sprašujemo se, kje so znamenja Božje navzočnosti med nami danes in kje je še veselje. Ali v Cerкви ne izgovarjamo le preveč lepih besed, medtem ko so življenje in dejstva drugačna? Kje so torej znamenja veselja ob

božiču? Tega ni lahko razložiti. Skrivnost božičnega praznika je v umevanju, da se svet ni bistveno spremenil, kar zadeva zunanje dogodke: še vedno jočemo, zbolimo, se počutimo dobro ali slabo, se borimo, zmagujemo, izgubljam, umiramo ... Življenje gre naprej, kakor je šlo pred Jezusovim rojstvom. Kljub temu pa se za tistega, ki sprejme božično sporočilo, da se je rodil, da je prišel

med nas Odrešenik sveta, življenje spremeni in dobi novo vsebino. Zgodí se isto kot pri matematiki: namesto negativnega predznaka damo pred število pozitiven predznak, namesto minusa damo plus. Število je videti nespremenjeno, v resnici pa se v celoti spremeni.

Ko Kristusa sprejmemo v svoje srce, Jezus spremeni naše življenje, zgodovino in večnost. Vse je novo, vse pridobi smisel, vsaka bolečina je napolnjena z upanjem, veselje postane sproščeno in umirjeno, vsako delo postane nekaj, kar prej ali slej rodi uspehe. Božič nas mora prevzeti na osebni, verski in družbeni ravni. Živeti je treba trezno in pravično, biti odprt za druge in skrbeti za oblikovanje svoje osebnosti. V tem smislu je božič zares vesel dogodek, kakor nam ga predstavljata Sveto pismo in bogoslužje božičnega praznika.

Vsem vam, dragi bratje in sestre, ki zajemate iz lepote in veselja božičnega praznovanja, še posebej našim družinam, bolnim, ostarelim in osamljenim ter našim rojakom po svetu, škofje želimo Kristusovega miru in poguma. Svoje voščilo izrekamo tudi pravoslavnim in evangeličanskim bratom ter vsem ljudem dobre volje. Naj nas beseda rešitve, izrečena v novorojenem Detetu, spremlja vsak trenutek našega življenja!

SLOVENSKI ŠKOFJE

Temu voščilu se pridružujeta oba duhovnika, župnik Boštjan in duhovni pomočnik dr. Bogdan. Vsem želiva veselja in miru ob praznovanju rojstva Jezusa Kristusa, ki je kot pravi Bog prevzel človeško naravo, da nas odreši.

Uvedba ustaljenega reda telesnih drž pri sveti maši

Z dr. Bogdanom, našim duhovnim pomočnikom sva se že večkrat pogovarjala o telesnih držah pri bogoslužju. Enkrat ste v Trzinu že poskušali urediti in uskladiti to s prakso celotne Cerkve, žal neuspešno. Februarja leta 2003 so slovenski škofje s posebnim pismom uvedli enotne drže pri bogoslužju. Praksa je bila pred tem zelo različna.

V želji po poenotenju te prakse in logični usklajenosti so škofje izdali pismo, ki nas zavezuje, da smo tudi na ta način zvesti praksi Cerkve. Zato sva se z dr. Bogdanom odločila, da z novim letom začnemo s to enotno prakso, ki je poznana tudi drugje po svetu. Ta red bo začel veljati po praznikih, 11. 1. 2009. Takrat vas bova tudi med sv. mašo večkrat opozorila, da bo stvar lažje potekala. Vse to velja za vse, ki so tega zmožni. Kdor iz zdravstvenih razlogov ne more stati, vedno lahko sedi. V naši župniji imamo te telesne drže že v prezbiteriju in ministranti že prakticirajo to, kar bomo zdaj uvedli za vse navzoče vernike. Začeli bomo torej 11. januarja.

OSNOVNE SPREMEMBE BODO:

1. Na začetku maše, ko zazvoni zvonec pri zakristiji: vstanemo in **STOJIMO DO BERILA**. Torej tudi med kesanjem, »Gospod usmili se«, »Slavo« in glavno mašno prošnjo **STOJIMO**.
2. Med »alelujo«, evangelijem, vero in prošnjami za vse potrebe tudi **STOJIMO**.
3. **STOJIMO**, ko nas duhovnik povabi z molitvijo nad darovi in stojimo vse do konca »svet, svet, svet si ti Gospod«.

4. Nato **POKLEKNEMO**. Klečimo vse do molitve »očenaš«. Kdor ni v klopi, stoji naprej.

5. Po molitvi »očenaš« do obhajila **STOJIMO**.

6. Po obhajilu se vrnemo v klop in se kleče zahvalimo za obhajilo. Po zahvali se vsedemo.

7. Med prošnjo po obhajilu **STOJIMO**.

8. Med oznanili sedimo.

9. Za sklepni blagoslov **STOJIMO**. **STOJIMO, dokler mašnik ne odide v zakristijo**.

Obenem s tem redom drž pri sv. maši bomo uredili tudi prihod k obhajilu ali k ofru. Večkrat namreč prihaja do zastojev ravno zaradi nereda. Stvar je zelo preprosta. K obhajilu pristopamo v dveh kolonah. Najprej gredo k obhajilu ministranti, nato tisti, ki stojijo pred klopmi in iz depalske kapele. Nato pristopijo iz klopi k obhajilu po vrsti: najprej prva klop, nato druga, nato tretja in do konca. Ko pristopimo k obhajilu na duhovnikovo besede: »**Kristusovo telo**« glasno odgovorimo »**Amen**«. Otroci, ki še niso bili pri obhajilu, prekrizajo roki na ramenih. Po zaužitju Kristusovega telesa se obrnemo **NAVZVEN**, proti klopem. **NIKDAR NE HODIMO ČEZ VRSTO NA DRUGO STRAN!** Torej: v levi koloni se obračate levo, v desni pa desno. Zelo preprosto pravilo. Tako bo obhajilo tudi hitreje potekalo in brez nadležnih zapletov. Enak raspored naj velja tudi za veliki petek za češčenje križa, za ofer ali darovanje.